

mit Echo, men det er dog ikke Noget, som jeg sætter saa stor Pris paa — jeg siger, at man i en Lov, der handler om heelt andre Forhold, indfører Principer for en aldeles ufuldstændig Reform; man stræber efter at slaae visse Principer fast, for derigennem at udøve en vis tvingende Indflydelse med Hensyn til Reformens Gjennemførelse; men det er meget ufundt; det Sunde er, at man har fuldstændige og gennemførte Forslag, hvoraf man kan see, hvorledes Reformen, gennemført i alle sine Enkeltheder, vil tage sig ud; man skal ikke gribe forud, inden man seer, hvorledes det i sine Enkeltheder gennemførte Forslag vil stille sig. De, der gaae forstandigt og besindigt tilværks, ville ikke lade sig nøie med saadanne Godtjæbsforslag, men søge at faae en Reform med alle dens Besværligheder og Vanskeligheder, som de ville stræbe, efter at overvinde. Det er ogsaa paa den Maade, at de forskjellige Afdelinger af Lovgivningsmagten ville faae en ligelig Indflydelse paa Reformens Gjennemførelse, de kunne først da komme til at httre sig og udøve den dem tilkommende Indflydelse, naar Reformen foreligger i sin Heelhed, og om end nok saamange Embedsmænd skulde komme til at lide derunder, vil jeg for mit Vedkommende albrig tage i Betænkning at nægte min Medvirkning til, at der i en Lov, der handler om ganske andre Embedsforhold, paatvinges Principer for en Reform, forinden der har foreligget et fuldstændigt detailleret Forslag, der viste, at man kunde gaae ind paa selve Reformen. Jeg maa ansee det for ønskeligt, at man kan overskue en Tanke i dens Heelhed og i dens Enkeltheder, inden man gaar ind paa, paa den Maade at slaae Tanken fast, og naar Spørgsmaalet forelaa, om man skulde vedtage Loven med Forslaget under Nr. 5, eller slet ikke faae den ud, vilde jeg for mit Vedkommende ikke være i nogen Tvivl om, hellere at tage slet ingen Lov end at faae den med en saadan Til sætning. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 1 har jeg allerede httret, at det gaaer ud paa at forhindre, at endeel smaa Bestillingsmænd erholde det samme Tillæg, som man har tilstaaet Andre; det er kun Frygten for Professorene, der gjorde, at den herhenhørende Deel af et Forslag, jeg tidligere havde stillet, ikke blev

vedtaget; jeg skal aldeles henstille, hvorvidt denne Frygt, nemlig, at Conseqventsen heraf vilde være den, at et lignende Tillæg vilde komme Professorene tilgode, skulde være saa stærk, at den bevirker, at man nægter mange smaa Bestillingsmænd det Tillæg, som efter Administrationens Formening tilkommer dem. Jeg vil derfor meget ønske, at man vilde frafalde alle disse forskjellige Forslag, og kun holde sig til dem, der gaae ud paa en Forbedring af Sproget.

N. Sæge: Der er unægteligt en ikke ringe Forskjel mellem disse to større Spørgsmaal, det juridiske og det geistlige; thi hvad det første angaaer, da har den daværende Conferencespræsident bragt Forslaget ind her i Thinget; der var vistnok ikke noget Menneffe, der tvivlede om, at det skulde være eengang for alle vedtaget, at denne Reform blev at gennemføre; det har altsaa været ganske naturligt og uafviseligt fra Udvalgets Side, som behandlede Lønningsloven, at søge at slaae fast det, som Alle httrede sig enige om at være en rigtig Reform. Jeg kan ikke troe Andet, end at det ærede Thing vil blive ved denne Bestemmelse, især da der jo aabenbart ikke er anført Noget af den høitærede Justitsminister, som, vel betænkt og vel overveiet, kan tale imod at fastholde Forslaget. Underledes forholder det sig med Forslaget under Nr. 5; Anledningen til, at det er kommet ind i Lønningsloven, er givet af den daværende Cultusminister, men i en langt svagere Stikkelse, idet det kun var en Udtalelse her i Thinget; nu ere alle Udvalgets Medlemmer enige om, at det vilde være rigtigt at gennemføre denne Reform, og mange af de ærede Medlemmer dele denne Mening, men jeg nægter for min Part ikke, at det er en svag Proces at føre fra vor Side, ligesom jeg heller ikke vil sige, at det har saa Meget at betyde, at vi skulde sætte Himmel og Jord i Bevægelse, for at faae Forslaget vedtaget; thi Bestemmelsen skal jo først træde i Kraft om 5 Aar, og det er en altfor lang Bævel, til at man kan stole paa, at den vil blive indløst i rette Tid. Naar nu den ærede Minister saa bestemt modsætter sig dette Forslag, at han endogsaa hellere vilde indvære hele Loven, dersom det